

21. szám.

Május 20. 1876.

Megjelenik minden szombatnapon másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár : Egész évre jan. decz. 3 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16. kr.
 Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárusnál. **Kiadó-hivatal** : Pest barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja** : 5 hasábos nempereille sor 10 kr.
Hirdetések felvételnek : egyedül Láng Lipót és társa, I. nemzetközi hirdetések felvételi rodájukban **Budapesten. FÜRDŐ-UTCZA 1-SŐ SZÁM.**

XXVIII kötet.

VILÁG FORGÁSA.

BEUST gróf leül Londonban asztalhoz,
 De nem vörös könyvet ir, — toasztoz,
 Enynyire jutott hát! külügyébül
 Királyi Pál szakmájáig szédül.

*

KOSSUTH Lajos Turin mellett reszket:
 Gyulai Pál vet már rá keresztet!
 Jókai után — érti az ördeg! —
 Furcsa, hogy most rá is követ *Görget*.

*

CSERNÁTONI kilép kormány klubból.
 »Fogyunk de tisztulunk!« Tisza így szól.
 De más nyolczvan is kilépett biz a!
 »Tisztulunk de fogyunk!« sohajt Tisza.

*

LAUBE dicsér: egy német színházat
 Magyarok is felgyamolítanak.
 Gründoltunk mi más színházat is, ládd:
 Delegácziót, — az drágább multság.

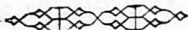
*

PÉNztÁRNOKOK még mindig szökdösnek.
 Jó keresztyn! ne fogd el, ne kösd meg!
 Ha meg szokik: méltó büntetése,
 Kinek mai nap is van még *pénze*.

*

DELEGATIÓNAK sok pénz kéne!
 Százezreket kér erödítésre.
 Addig erősitnek így, hogy végre
 Jut az ország végelgyöngülésre.

DON PEDRÓ.

DUELLOMANIA.

A váci utcán.

— Jó reggelt, Sandavári úr! Ezer esztendeje hogy nem láttam. De jól néz ki!

— Jól nézek ki? Mi akar ez lenni? Hát máskor rosszul nézek ki? Máskor nem nézek ki jól önnek? Önnek kifogása van az arczom ellen? He? Teszek róla!

Következő nap: reggel 9 óra, a Hungária egy terme, két kard, négy segéd. Marad 3 fül.

* * *

Az akadémiában.

Dr. Fityinkoty. Szervusz kedves doctor ur, kedves Fitykonidesz ur!

Dr. Fitkonidesz. Mit mond ön? Ön gúnyol! Én Fitykonidesz ur? Mióta vagyok én önnek Fitykonidesz úr! Az én nevem mindig Fitkonidesz volt, nem Fitykonidesz! Ez vért kíván, — Kótyonfity ur!

Dr. Fityinkoty. Mit, én Kótyonfity? Ön sérteget. Menjünk rögtön.

Eredmény: két karabin, hat golyószáltás, dr. Fityinkotyot megrugja a fegyvere, dr. Fitkonideszt pofon üti, melysértésre karabinjaiktól is elégtételt akarnak kérni.

* * *

A koronában.

Abczug Jancsi. (makazás közben.) Hét brenn!

Miskároviics Gazsi. Mecsa? Hogy én neked hetet brennöljek? E szerint te nem bizol az én karakteremben. Azt gondolod pakliztam? De uram, ezt egy Miskároviics és jogász nem türheti! Ön elégtételt fog nekem szolgáltatni. Érti uram?

Abczug Jancsi. Ott leszünk!

Eredmény: egy karcz az orron, egy fekete selyem kendő a karon, továbbra pedig egyetértő curs a »zöld asztal« mellett.

* * *

A dutyiban.

A hajdu. Apre pupos, ne horkolj, ha kelj föl. Szalonnát piritaná már hasadból a nap, ha nem itt a hüvösön henteregnél.

Az Árok Stefi. Hogy mondá kend? Én horkolok? belőlem pirít szalonnát valaki? Így szólni a becsetes emberrel! Deszen csak kiszabaduljak; leszámol kend ezért a becsetemmel.

Eredmény: három hónap mulva lovagias megküzds a Bumsztiban. A viadal vívmánya: hogy Árok ur rehabilitáltatik saját lelkismerete előtt.

MOLNÁR GYÖRGY (a színész) ALBUMÁBA,

(ámbár nem érdemes.)

Hétszer száműzted magadtól
A nemzeti színházat,
Nyolczadikszor visszatérni
Most a legújabb vágyad.

Kilenczedszer is ott hagynád,
Hogy tehess biznyságot:
Legalább szinpadon kívül
Coriolánt jól játszod.

Szitytya régiség.

(Ó budai telet, a császárfürdőbe vezető utról.
Ajánlva a régészek szépségek ítészek és czipészek figyelmébe

A HÁROM CSODASZENT.

— Magyarállatiád 3 stációban. —

Első Stáció.

ÖSSZEROMLOTT az erkölcsé
Selmecz városának,
El is méne tőle kedve
Jó patrónusának.

Azt beszélik: sarkonfordult,
Kulacsot akasztá,
A városra viszamordült,
Aztán odahagyta!

Második Stáció.

ZÚG a vihar nagy mérgesen,
Felhő szakad nagy sebesen:
A budai ráczvárosban
Sok úszik a zavarosban.

Omlik a ház, viskó, fürdő,
Sőt meginog az a nagy kő.
Rajta jó Nepomuczésus
Gondolkozik: maradj vagy fuss?

Sarkon fordult, s a szárazra
Ugy tekintett erre arra.
A víz hirtelen elapadt,
S János megfordulva maradt.

Harmadik Stáció.

A híres lett ez a két szent,
Híresebb náluknál kétszer
A bogójévai János,
Kinek esze nem hiános.

A mikor a Duja árja
Kicsapott Bogójévára,
Őt is körül fogta sebtén.
Nem tudta, hogy hova menjen?

Nézegetett jobbra balra,
Szeme nem akadt szárazra.
Mit csináljon, hogy kimásszék,
Hogy a vízben meg ne ázzék?

Hisz ő a vizet, (mialta
Megfürösztyötte a Moldva,)
Nem szerette éppen nagyon.
Szárazon most, hogy maradjon?

S most jön a legnagyobb csuda,
Nagyot is szól mint a duda:

Mert mikor a víz bokáig
Ért: lehúzta uj csizmáit!

A csuháját meg felkapta,
Hogy ne érjen a habokba,
S hón alá csapván a csizmát,
Állt az árvízben meztláb!

Mikor a víz apadni kezd,
Hivek csodálva nézik ezt,
Mert János maradt azonkép.
Csodájára omlik a nép.

Búcsu megy hozzá naponta,
S így áll ma is, meg nem unta.
De szombatonként a víz-szent
— Merthogy áthült — nagyot tüsszent.
Pater Brugonius.

Majális-tudósítások.

A „hölgy-kebelzet“ tavasi tánczvigalma fényesen sikerült a Margit-szigeten. A négyest huszonnégy pár lejtette — azaz pardon! — evezte két colonnéban, mert a víz magassága miatt csak csónakokon rendezhették a quadrillt. Meglepően új volt egy figura a cotillonban, mely »lélekvesztőt« ábrázolt, s annyiból állt, hogy az esőben a csupasz talajra kellett lelépni, a mi egy volt a lélekvesztéssel. A keringőt jól fütött csavargőzösön lejtették, mely inkább keringőzös nevet érdemelt.

A budai „gége-sport egyesület“ májusi kirándulása felséges multság volt. Az idő azt se mondta befellegzett, és elkezdett zuhogni. A zápor a Vérmezőre t. cz. Sarkonfordult szent János urat felvitte a Disznó főhöz, s a szentet mi épen vajat-retekkel éve találtuk. Vidám lapdázás esernyők alatt a nagy teremben. Tánczjelvényekül elmés életnagyságu parapluk. Esti 11-kor a Hatytyu kikötött a Normafánál és haza szállított Pestre.

»Az ügyvédbojtársaság« majálisáról csak annyit, hogy a gyöngyörű májusi nap kedvezett neki, úgy hogy egész nap árnyékban tánczolhattak. A jó időt biztosítandó az ügyes rendezőség eleve gondoskodott felleghajtokról,

A bpesti tornászok májusi kirándulásának sikeréről nem túlozunk, elmondva hogy a kiindult 200 tornász közül más félnek csakugyan sikerült a gazdag, áldásos, esős időben egészen kiérni a Szép juhásznehöz. Az egyik Bunkódi Botond úr volt, a fél pedig Muskulovics Izmoel, kinek két lábát az agyag ut marasztalta ott vendégül, és csak tenyerén mehetett fel a czélpontra. A kitűnően sikerülendhetett tánczról bővebben akkor, ha vissza fognak érkezni.

DIVÁN POROLÁS.

Ők hárman: Ez a kúra majd jobban lábra állítja a beteg embert!

A csavargó.

(Gejre.)

NEKI áll a világ csak, néki'
Köszálva három vármegyét:

Berki fűzfa számára odvas,
Téli csöszház számára ép.
Szálló-tanyája minden útfél,
Kamrái a vad körtefák.
Ott él alattuk késő őszig,
Míg a vaczkort elhullaták.

:

Nem jár a szabónak nyakára,
Vajon ruhája kész e már?
Mit az útfélen lel, felölti,
S elveti, ha jobbát talál,
Méglopja a madárijesztőt,
Ugy szerez gubát, kalapot.
Szereti a rongyot, — beissza
Mit az emberektől kapott.

Szakálla ősz; lehetne véle
Bármely egyházban presbyter.
Nő mint a dudva, — éjszakákon
Harmat és dér neveszti fel.
Hat év-tized lógott az állán!
Ki tudja, mit csinált vele?
Csakhogy megörlék végre egymást,
Ő az időt, őt ideje.

Volt-e ifju? Hisz' az mindenki
Husz és néhány éven belül.
Poharazik és szeretőt tart,
Soknak pénzébe sem kerül.
Még emlék is marad belőle, —
A hajlott korban jól eső.
Ha nem egyéb, hát az, mi néki,
Egy panganét, egy gyikleső.

Volt e ifju? volt hát, s emlékül
Oldalán rozsdás panganét.
Ezeren meghaltak körülte.
De ő csak megöregedék.
Annyi nép közt járt, annyi földön, —
Talián nap, moszkó hideg —
A régi már lefoszla róla,
S fajtáját sem ismerni meg.

Czigány-sátor volt e, füst közt, hol
Először látta a napot?
Vagy talán más fajnak szülötte,
De cigány nevelést kapott?
Csakhogy, mintha testvére volna,
Szereti a sötét hadat.
Hozzájuk csap, velük tanyázik,
Vityillókban sátrak alatt.

De a vérség nem köti őt le,
Lerázza mint az út porát.
Botot tör a fűzről, s barangol
Az ország út mentén tovább.
S hol vadászat, tor, lagzi csődül,
Ottan pihenést tart, beszáll.
S próbát tesz minden ki- s bejárón
Ha arczával sympathizál.

S ha pénzt érez zsebében, akkor
Vigan tekintget két felé.
Kapás embert ha lát vesződni,
Oda kiált: »nehéz-e hé?«
Szegény embernek vére felforr,
S kapájával fenyegeti.
De ő tovább kaczag fölötte,
És hívja, hogy bort vesz neki.

Mert a szőlő nedvet becsüli,
Miként más, ő is józanul.
Kibékül érte a világgal,
Mégódol és polgárosul.
Barátkozik, viszonyba lép, és
Mégalna százszor a miatt.
Sőt philánthróp lesz jó kedvében,
S minden utonjárót itat.

S ha pénze elfogyott, — tovább megy,
Elvesz, meg ismét visszajő.
Nem tartanak rá számot, él-hal,
Az embereknek senki ő.
Csak felesleg a teremtésben,
Nincs hivatása semmikép.
Még csak nem is bolond, hogy ő a
Nagy rendszerbe beillenék.

A „rövid-áru” kereskedésben.

L. Gyászolsz valakit Károly, hogy gyászt teszel a kalapodra ?

K. Nem a kalapomra, hanem a Kund-telekvásárlásra akarok fátyolt borítani. Hát neked kid halt meg !

L. Én meg a fiúmei hajógyár 96 ezeres kölesőnére veszek fátyolt.

K. Akkor itt nem kapunk eleget. Menjünk mindjárt egy nagykereskedésbe.

MEDICINALIA.

(Egy öreg orvos élményeiből.)

Az öreg K... bácsi derék ember volt, jó orvos is volt, szerették is a pátiensei, de élte utolsó éveiben híres volt arról, hogy szórakozottságában tul'tett Szentkirályi Móriczon; a mit azonban ellensúlyozott jovialis-sága és derült humora, a melylyel jó kedvében elő tudta adni a rajta és vele történeteket.

Mínhogy nem rég ő is elment azon az uton, a a melyen annyi patientsét küldte előre, nem fosztjuk meg az utókort a történetektől, s átadjuk a nyomdafestéknek nehányát azon adomáknak, a melyeket mint vele történeteket beszélnek, vagy legalább reá fognak.

*

Még a régi jó megyék idejében volt ő a többi kö-zött X. vármegye tiszteletbeli főorvosa. A vármegye

törvényháza egy gonosztevőt kötélre ítél, de K... bácsi protestált ellene »egészségi szempontból;« midőn azután egy ideig gyógykezelt s ki is gyógyította betegségéből, kiállította róla a bizonyítványt, hogy »most már egészségének minden veszélyeztetése nélkül fel-akaszthatatik.«

*

Különb bizonyítványt állított ki azonban az or-vosi karnak, midőn azon kedvencz themáját vitatta, hogy a tudósoknak s általában a tudományokkal foglalkozók-nak soha sem volna szabad megházasodniok. Csak az orvosokra nézve tett kivételt, »mert — ugymond — jo-gosan és méltányosan meg lehet követelni az orvosok-tól, hogy mentől több gyermeket neveljenek a hazának kárpótlásul azokért a honpolgárokért, a kiket hivatásuk-nál fogva elepediálnak az országból és a világból.«

*

A HIGH LIFE A SZINHÁZBAN.

A Jörglt, Andrást, Tinit, Katit és Lizziet
a nemzetibe küldik.

Maguk a Laube »erlauchte Magyáren«-ei pedig
ott ragyognak a német Thalia Tempelében.

Mint minden genialis orvos, ő sem volt nagyon udvarias. Volt egy kellemetlen betege, a ki mindig zsémbelt, mindig morgott s az orvos rendeleteinek még sem engedelmeskedett soha. Egyszer azt a nótát kezdte fujni a zsémbelődő beteg, hogy — természetesen a rendelt orvosság miatt — sem *ülni*, sem *feküdni*, sem *állni*, sem *járni* nem tud. — »Ugy hát nem marad más hátra — mondja K. . . bácsi, mikor már elvesztette türelmét, — mint hogy *akaszsa fel magát*.«

*

Ez a beteg azonban úgy boszulta meg magát, hogy elfelejtkezett a fizetésről; s mikor K. bácsi ismét elvezítvén türelmét, számlát küldött neki: azt üzente vissza az inas által: »Mondd meg az uradnak, hogy az orvosságot majd kifizetem a patikában, — a látogatásait pedig majd visszaadom egytől egyig.«

*

Más alkalommal egy nem súlyos beteg hivatta magához, jelentéktelenebb roszullét miatt. K. bácsi nem

tudván még miért hivatták, komoly képpel kezd az examináláshoz. — »Milyen az étvágva?!« »meglehetős.« »A léleketztvétél?!« »rendes.« »Aludni tud-e?!« »elég nyugodtan!« »No, ne féljen semmit! fejezé be a párbeszédet mélyen elgondolkozva. Ha egy két napig beveszi, a mit rendelék, mindez teljesen el fog mulni.«

*

Sikerült gyógyításait gyakran szerette emlegetni, s ügyes alakba tudta e dicsekedéseket öltetni. Egy ízben egy ismerősével sétálván az utcán, egyszerre csak átkanyarodik az utca másik felére e szavakkal: — Nem akarok azzal a fiatal menyecskével találkozni; férje patientsem volt nem rég; s azóta valahányszor lát, olyan mérges szemeket vet reám, hogy borsószik a hátam tőle.« — »Hát megölted a legényt?!« — »Dehogy, hisz éppen azért haragszik, hogy kigyógyítottam,« s itt következett azután a szép gyógyítás részletezése.

*

Egyáltalán az orvosi tudományt igen nagyra becsülte, s azt szokta mondogatni, hogy Ádám is csak azért nem élte meg a 70 esztendő, a mi minden embernek dukál, mert nem volt orvosa.

*

K... bácsi meglehetősen magas életkort ért el, s elég friss egészségben, a mit jó barátai annak tulajdonítottak, hogy ő másnak rendelt ugyan orvosságot, de maga soha sem vette be.

*

Úgy azonban aligha sértette meg valaki, mint egy kis leány, kinek nővére az ő kezei közt halt meg. »Hova ment a kis Mariska?« — kérdé az életben maradt leányka anyjától. »Az égbe istenkéhez!« felelé ez könyes szemekkel. »Ott anygalka lett belőle« — »Ugye mama, fejezé be a kis leány az interrogatoriumot, ha az istenkének anygalkára van szüksége, ugy csak a doktor bácsinak ír, hogy küldjön neki egyet.«

*

Midőn kórházi főorvos volt, egy izben megérkezvén a kórházba, kérdőre vonja a felügyelőt. »Hány ember halt meg az éjjel?« — »Négy kérem alásan.« — »Hm, hiszen én ötnök rendeltem orvosságot?« — »Igen is, kérem, alásan, de az ötödik nem akarta bevenni.«

Lückewacker Belgrádból.

Szerkesztő úr!

A magyar lapok allarm hírére ide rohantam a szerb főváros alá, hogy végére járjak, mennyi igaz

abból hogy Belgrádban a lázadás tüze kitörő félben van? De megnyugtathatom önt, hogy ebből a tüzből én szikrát se láttam. A város egészen csendes, s Risztics, Gruics és Sztefcsa szó nélkül köszörülik a handzsárt.

Én fegyveres erővel jelentem meg a vár alatt (egy messzelátóval fegyvereztem föl szememet,) s kapitulációra hívtam fel az őrséget. Kiszegzett látesővemet Uchatius ágyunak véelve, csakhamar megjelent a várfokon a népvezér Bicskalovics, s béke jelül kitűzte a fehér zászlót. De mivel zászlója nem volt, fehér zsebkendőt akart elővenni, s mivel ő a zsebkendőt sem ismeri: hüvelyk és mutatóujjának sajtáságos orrhoz emelése, párszor a levegőben megcsettintése által fejezte ki allegorikusan a fehér zsebkendőt, — fehér zászlót, — békekötést.

A várba fölvezettek, s megmagyaráztak mindent. A vastag bástyák felől kérdést intézve, megnyugtattak hogy azokra kópor végett van szükségök csak, szoba surláskor. Hát ezek a csata kigyók? kérdém aggodalmasan. Máktörő mozsarak! felelt Bicskalovics mosolyogva. S e szuronyok? Csak lesői a gyikoknak, melyek a bástyák napos oldalain futkosnak. S e levágott török fülek, felfűzve hadi trofeum gyanánt? Aszalt tinóru gomba, uram.

Igy megnyugtatta tértem vissza Budapestre, — és meglepedésemre ezt a várost találtam teljes lázadásban!

A magyarok összeesküvést rendeztek a Király utcai Bunte Katzében Tisza Kálmán, a suezai csatorna, és az uralkodó ház ellen, s a volt Florescu kormány azon tagját akarták intronizálni, a ki a 7 millió forintul ellopota a bukaresti letéti pénztárból. Az majd kiségti az országot a finanziaális zavarokból. Szerencsétlenségükre a sürgönyre, melyet a trónjelölthöz küldtek, azt válaszolták, hogy tartózkodási helye nem Bukareszt hanem csak Areszt. A sürgöny-hordár fölfedezte a merényt Edelsheim Gyulai Pál hadparancsnoknak, ez Theisz főkapitánynak, ez viszont Zigzug drabantstrázsamesternek, a ki összedoboltatván egy drabant közlegényt, lóra azaz lóvonatúra ült, a Bunte Katzét másod magával ostromzárolta, körülfogta, bevette, s a törvény nevében minden szobát és üveget kiürített, de már az összeesküdekből egy álmos pinczért talált csak, a kit most vallasnak. Tehát a veszély nagy, mert az összeesküvés szálai még fölfedezetlenek. Az izgalom itt nagy, a Király utcán állandóan sok ember jár fel s alá.

Casca Lügewacker.

EGY RÓKA ÉJI KALANDJAI.

(Vége.)

— Bizony, óvatosan kell hozzá fogunk, mert a hyéna rettenetes állat. A halottakat felásza sirjaikból; s elevenen falja fel.

— Irtóztató! De hát ezzel a boldogtalan Stanczival mit csináljunk?

— Bizony azt itt nem hagyhatjuk; mert ha a hyéna magában találja, még a czipőit sem hagyja meg. Dugjuk be ebbe az almáriumba.

Csodálatos! erre Stánczi rögtön magához tért ájulásából, s hajlandó volt követni a társaságot.

A szobákat sorra vizsgálták... Ott nem letek semmitsem. Bizonyosan kiment a vadállat a kertbe.

Horatius ur dolgozó lámpájának fényénél kimentek az udvarra, vagy helyesebben a kertbe. Meszes ur egy kis ázsiai vadászkalandot suttogott, a mire azonban a megrémült házaspár mit sem hallgatott.

Igy haladtak elő, tapogatózva: mert a lámpa csak kis körre veté világát. Egyszerre csak üvegcsörömpölés hallik, s az effendit mintha csak a föld nyelte volna el. Egy kis üveggel földört melegágyra talált lépni, s derékig bukott bele. De szerencsére semmi baja sem lett. Nagy ügygyel bajjal kihalászták.

— Katonadolog! mentegetődzék Meszes ur. — egyszer Konstantinápolyban... de nini!.. ahol szalad a fenevad!.. És csakugyan a róka ur, ki már kezdte meg- unni a komédiát, a petunia ágyakon keresztül egy nagy leborított kád alá menekült.

* * *

Sztipicinszky főhadnagy ur alig hogy a kaktusz- ből kibontakozott, rémülve vette észre, miszerént a helyett, hogy az utczára menekült volna, — a kertben rekedt meg. A kert falai pedig nagyon magasak; s felül a párkányt — Horatius ur elméssége folytán — sűrűn egymás mellé állított szegek ékesítik. A menekvés lehetetlen.

A hold még mindég ragyogott... a nagy éji lep- kék zugva röpkedtek a kert szendergő virágai közt... a közeli házak tetején pedig az éj lovagjai a macskák tartottak légyottot.

Egyszerre a távolban egy szokatlan nagyságu fénybogár tűnik föl, mely a kert utain előre- hátra czi- kázik; de a mint közeledik, mindinkább egy asztali lámpa alakját ölti magára. Majd zürzavaros hangok csapják

meg a hadfi füleit, s a lámpa fényénél megismeri a va- dászó társaságot.

Hova huzza meg magát?!.. hiszen ha csak az ő maga becsülete forogna koczkán, úgy helyt állana... de mikor ez átkozott kalandban egy nő is érdekelve van!

A fal mellett egy nagy leborított kádat pillant meg; s miként a vízbe fúló a szalmaszál után is kap- kod, főhadnagyunk a kád alá bujjik, s előlről egy darab téglával föltámasztva mentsvárát, várta a történéndöket.

Egyszerre két fénylő pontot pillant meg.. valami kutya féle állatnak a két szemét.. Szentséges isten, hogy ha ez most elkezde ugatni!

— Da komm her!. piz-piz... hízelt a főhad- nagy a jövevénynek, ki azonban hirtelen visszarántja a fejét a nélkül hogy ugatna, s nyomtalanul eltűnik.

A léptek zaja mind közelebb hangzik. Már az egyes szavakat is világosan ki lehet venni; s a főhad- nagy következő társalgásnak lön tanuja:

— Kedves Meszes ur, lőjje agyon.. én magamra vállalom a felelősséget.

— Világért sem! Nem szabad a bőrén lyukat ejteni; mert ez a legbecsesebb része. Majd csak ezt a hurkot vetem a nyakára, s aztán megkötözzük.

— Lőjje agyon kérem! a lyukat majd befold- hatjuk.

— Az igaz, hogy szép szőnyeg lenne belőle, úgy az ágy elibe... szépen beszegnők az egészet piros posztóval.

Ekkor valaki neki szalad a kádnak; azt feldönti; s a hadnagy ur nyakár egy vas markot érez. Meszes ur volt.

— Van szerencsém! hebegett Sztipicinszky ur. Van szerencsém!.

Egy iszonyu »a«-ban tört ki az egész társaság. Stánczi ujra elájul... de azért a kacagástól nem tudja magát tartóztatni.

— De hát csak nem a főhadnagyot képzelte ön vadállatnak?... förmedt Meszes ur az elképpedt Hora- tiusra.

— Azaz hogy, makogott Horatius..

A főhadnagy visszanyerte lélekjelenlétét, s szere- ttre méltó gavalléros modorával meghajtva magát a társaság előtt így szólt:

— Önök nem is képzelik, hogyan jutottam én ide? Tehát a midőn kissé későre maradván a fogadóból haza

akarok menni: elkezdd zuhogni az eső. — Az eső zuhog, esernyőmet honn feledtem, sehol semmi menedék, pedig az új atillám van rajtam Azt gondoltam, hogy ide Krumpfli urékhoz beugrom, s minthogy már ily későn nem akartam őket háborgatni, — e kád alatt megvontam magam, mint Diogenes.

— Pardon! vág közbe Meszes ur; ön az imént esernyőjét emlegette; pedig úgy tudom, hogy a katonaságnál esernyőt nem használnak.

— De igenis. A legújabb Vorschrift szerint minden katona kardja mellett egy esernyőt is hord; épen mint Khinában.

— Igen!. mint Khinában. Ezt nevezem én aztán praktikusnak!.. De ön azt is mondá, hogy a zápor esett; én erről mit sem tudok.

— Meghíszem azt!. Alig hogy bent vagyok a kertben, bámulva veszem észre, hogy itten már nem esik. Tetszik tudni, egy kis felhő lebegett épen az utca fölött, s ez vált esővé; s a keretre már nem jutott belőle. Bámulatos szép természeti jelenet, midőn az embertől két lépésnyire esik, s mi az esőből egy szemet sem kapunk. Különbén az egész nagyon rövid ideig tartott.

— Épen mint Egyiptomban; ott is egyik perczen ssss . . . s a másik perczen nyoma sincs. Egyszer, a mint Kaftán basánál vagyok . . .

— De kérem!. vágott a dühtől forrongó Horatius a Meszes ur beszédébe .. de kérem!. Itten a főhadnagy megfogá Krumpfli ur karját, s fülébe sugta:

— Ne csapjon lármát, én kész vagyok lovagias elégtételre, a mikor és a hol önnek tetszeni fog. De lármát ne csapjon, mert levágom mind a két fülét!

— Hiszen kérem, nem is lármázom én .. örvendek nagyon, hogy szerencsénk van. Tessék belül kertülni egy pohár borocskára.

— De hát a hyéna? .. töprenkedett Meszes ur; pedig én jól láttam, hogy a kád alá bujt.

(Ekkor a malombeli molnár számára, hihetőleg abrakját várva, iszonyuan kezdett ordítani.)

— Ah a hyéna! mintha csak a Szaharán volnánk!. tör ki Meszes ur .. Hallják önök, mily fölséges üvöltés!. Egy vadász füleinek szebb zene alig képzelhető. Holnap hajtó vadászatot fogok rendezni .. Most már nincsen itt semmi veszély. Selám alejkum, megyek haza lefeküdni.

— Ne hagyjon magunkra, kedves Meszes ur!. Hadd virradjon meg legalább. Itt marad a főhadnagy ur is .. Rimánkodott Horatius, kinek ereiben a számáreditásra megfogyott a vér.

Meszes ur hajlandónak mutatkozott; mert igaz müzümán létére még mindég nagy csáb-erővel birt rá a jó bor. Szintugy a főhadnagy is, ki segített Horatiusnak roskadozó Stáncziját czipelni.

A társaságot a hajnal csakugyan asztalnál lelé. A bilikom már nagyon sokat foroghatott, mert Horatius ur pilláit az álom leragasztá. Meszes ur soha meg nem tett utazásairól beszél — maga magának, mert a lovagias főhadnagy a ház gyöngyélkedő urnőjét ápolgatja s ez minden figyelmét igénybe veszi.

* * *

Róka ur pedig ismét egy csatorna lyukat talált, s a reggeli szürkületben elmenekül. Már a hajnal bibora ég kedvencz erdejének lombkoronáin, midőn ismerős odujában elhelyezkedik; s nem is sejtve, hogy mennyi bajt okozott, szemeit álomra hunyva álmodik bóbítás tyúkokkal, hizott ludakkal, melyek a világ minden süldő nyulánál többet érnek.

Lederer-tenorista és a magas C.

O Faust, hogy föl nem éred ezt ököllet!

O Lederer, hogy lederne a stimmed!

Párhuzam.

Az Ellenőrbe cikket ír Hlátky.

Az Egyetértésbe Krátky.

Önkényt értetődik aztán, hogy a lágyan hehezett Hlátky szeliden perczeg, a ropogós Krátky pedig mérgesen porzik a kormány ellen.

Boldog élet

JÚTI, veri az ember egymást,
 Letűnt az áldás, béke, rend;
 A menyiny is azt rombolja őszsze,
 Mit jó kedvében megteremt.
 Ujjong a gazda örömeiben
 Ha szomszéd háza őszszeégett,
 Biz isten, már be kezdem látni,
 Hogy mégis csak szép ez az élet!

Mint ünnepen, csukvák a boltok,
 Telvék a sirok, — s börtönök,
 A milliomos házi úr is
 Meleg vérfürdőben hőrög.
 Holttesteket szállít a hullám,
 Az étlapon ott áll a mérég;
 Biz isten, már be kezdem látni,
 Hogy mégis csak szép ez az élet!

A császároknak csókja csattan,
 Na már lesz béke csakugyan!
 Nem is csoda: az ágyut öntik
 Uchatius, meg Krupp uram.
 Van puskapor, ágyú, golyó is,
 Mi meg leszünk a »töltelékek!«
 Biz isten, már be kezdem látni,
 Hogy mégis csak szép ez az élet.

A becsület meg lesz rabolva,
 S az feni érte fegyverét,
 És visszaváltja, de oly áron,
 Hogy élte bánja a cseret.
 Árvák jaja kiált az égre,
 S a gyilkos? nem tett semmi vétket!
 Biz isten, már be kezdem látni,
 Hogy mégis csak szép ez az élet.

Pitypalaty.

Isztrikuez és Naszalmieseszkul.

I. »Független szabad elvűek!« Tehát a dissidensek a függetlenségi párt felé közelednek!

N. Ne félj, — ez csak a »Független polgár« politikája felé közeledés.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státio utca 80-ik szám alatt.

Budapest. 1876.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

AZ „ÜSTÖKÖS“ EREDETI OKMÁNYTÁRA.

Levél czim:

Miskolcz városában
 Az ujj utcájában
 Az Palscy István szerény hajlókában
 Addasék az levél mely halálra szöllő.

Iskolai bizonyíték.

Bélyegmentes.

Arról, hogy J. . K. . . 4-ik collégiumi tanuló nálam lakván, ennek következményében a csizmalyánál bekövetkezett roszaság miatt a tanodát nem keresvén meg meztláb a dolog így létezménye miatt addig míglén nekem legény nem kerülhetvén a csizma rosz lévén nem mehetett a collégiumban, ez a fontos okozat a miért mulasztását igazoltatni kértik s továbbra is maradtam tanári urnak Beregszászban 1870 mályus 3-n kész szolgálja

N. N. csizmadia mester.

A kerepesi úti temetőben olvasható:

Itt fog feltamadni

ZÁRA PISTA ÉLT

hat hónapot meghalt

1872-ben.

Tekintetes Úr!

Mi helyben az első és legnagyobb divat és selyem gyári raktárt tartván, engedelmeskedünk egy első Postahivatalnok alkalmára Önt szépen megkérni; a vval jövő kártyákat és jegyzéket a mi legjáratosabb czikkelyekel ilyen Uraságokhoz eljutni a melyek Ön gondolata után hasznát fognak venni.

A szándék ezen kártyák terjesztése legyen, nekünk új vevőket; és Önnek a százalék hasznót hozni, melyett mi a mindannyiszori összegtel minden magányos rendelés után 5% az Ön fáradságáért határozunk és Önnek szintén megígérünk.

Igen örvendünk kegyednek sokszor ilyen százalékot át küldeni és még megjegyezzük, hogy mi valamely rendeléseket az Ön érdeke végett csak posta-utánvétel alát kivezetünk.

Ha több kártyaszám tetszik a tisztelt levélszerinti értesítést kérjük.

Mely tisztelettel, Bécs

Wilhelm Jungmann, Neffe

Stadt, Salvatorgasse 3—5

SZERKESZTŐI SUBROSA.

Cs—i. Más regimentbe soroztuk, mint láthatja *lovasnak*. Ott jól fog szolgálni. — Arad Czigány logika; Elsült keresztelés; — Eröltetett dolgok. — Kolozsvár. G. A kérdéses levelet másolatban se lehet érteni. Ez a baj. — G. P. Jövő számunk hozza.

Hirdetések felvételnek:
 egyedül

LÁNG LIPÓT ÉS TÁRS.

I. nemzetközi hirdetések felvételi irodájukban, Budapesten
 Fürdő-utca 1-ső szám.

Rajzolja

JANKÓ.

Metszi

POLLAK.

Hirdetések az „Üstökös“ számára felvételnek egyedül Láng Lipót és társa,
I. nemzetközi hirdetések felvételi irodájukban Budapest, Fűrdő-utca
1-ső szám.

KERTÉSZ és EISERT

Budapesten, Dorottya-utca 2. színházteri szeglet,
a t. ez. közönség figyelmébe ajánlják az
egyedül náluk létező

D. Fèvre-fele szikviz önmaga készítéséhez magánzóknak legalkalmasabb
valódi

párisi szikviz-készülékeinek

gyári forrást Magyarországra részére.

A szikviz, mint kellemesen üdítő, egészséges,
számos esetekben orvosilag rendelt ital, maris
általános használatba jött.

Készülékeink fő előnye az, hogy kö-
vetve a minden egyes darabhoz mellékelt utá-
sítást, bárki képes kitűnő, mindig
friss, a geárilag készültől tisztább és ol-
csóbb szikvizet készíteni, azonkívül pedig
pezsgebor, málnavíz, limonádé s
egyéb frissítő italok előállításához is alkalmasak.

A készülékek árai:

2 4 6 8 10 messzelyes
darabja frt 8 — 10. — 12. — 14.50 17. —

Kitűnő minőségű szerek 1 font
acid-m tartaricum és 1 1/2 font szikvelet tartalmazó
csomagokban, csomagoként 2 frttal számitatnak.

Írásbeli megbízások utánvét mellett
gyorsan eszközöltetnek, lúdascska és csomagolási

díj a gép nagysága szerint 50—75 kr.
Együtt a náluk Berlin és Angolhon legjobb gyáraiból származó,
a tisztátlanságánál fogva egészségellen ivóvizet tisztító
és javító

vízszűrő készülékeinket,

melyek 2 frt 50 krtól 35 frtig tartanak készletben. Ezeknek rajzok-
kal ellátott kimerítő árjegyzékvel szívesen szolgálunk.

Lovagló-eszközök

Angol nyergek disznóbórból,
15 frttól kezdve 40 frtig.

Hölgy-, fiu- és pony-nyergek.
Angol kantárok, egyes szárral
2 frt 65 krtól 3 frt 50 krig, kettős
szárral 5 frttól 10 frtig.

Kengyelvaszijjak párja 2 frt
50 kr. egész 3 frt 30 kr.

Ugró-szijjak frt 3—4.70. — **Finom terhelők és kö-
tél-terhelők** frt 2.20—3.60. **Nyergetakarók** (feszítők)
darabja 3—5 frtig. **Nyerges-zablák** frt 1.80—4.75. **Feszítő-
zablák** frt 1.15—3. **Négykarikás zablák** frt 1.70—2.20.
Trenzi 50 krtól 1 frtig. **Állkapcs-láncok** 75 kr. **Lo-
vágó-sarkantyúk,** szabályszerűek 90 kr., felcsatolók frt
1.80—2 frtig. **Felszárók** 1.60, sarok-géppel 2 frt. **Lovagló-os-
torok** minden nemei 80 krtól 15 frtig. **hajtó-ostorok** 35 krtól
12 frt. **agarászó-ostorok** frt 3.75—15 frtig. **Iómértékek**
90 krtól 3 frtig. — A sport beraktat, és szak értők különös figyelmé-
be ajánljuk az újonnan megtalált

angol nyergét önműködő terhelő gépezettel,

mely oly leleményes módon van a nyeregbe alkalmazva, hogy nem
csak a nyergelést magát eddig el nem ért módon köny-
nyíti, hanem a nyergelen ülve lovaglás közben is le-
hetségesé teszi a terhelő megszorítását, mely rendse-
sen engedni szokott. Ily újmű nyergek 25 frttól
kezdve 60 frtig kaphatók.

Új petroleum viharlámpa, óvó ráccsal,
mely a legnagyobb szélben sem oltódik, feldűlés ese-
tében pedig magától alszik el, s ennél fogva mint igen
tökéletes tüztűzmes **istálló-lámpás** ajánlható, da-
rabja frt 2.85.

KERTÉSZ és EISERT Budape ten
Dorottya-utca 2.
Írásbeli megbízások gyorsan teljesítetnek. Árjegyzék bérmentve.

XXXXXX

Fontos

a
t. c.

SZÜLÉKNEK!

Gyermekek szá-
mára a francia
nyelv legegysze-
rűbb és leggya-
korlatiasb meg-
tanulása végett
folytonosan szer-
zünk, egyenesen
Franciaország-
ból vagy a fran-
cia Svájból

**francia
társalgó**

leányokat vagy
fiukat, 10—14
éveseket, ugyszin-
tén francia bon-
nékat 2 évi szer-
ződés és a legelő-
nyösebb feltételek
mellett. Szer-
zési előrajzokai
kivánatra minden-
hova ingyen és
bérmentve küld-
dünk.

LÁNG LIPÓT

és

TÁRSA.

I. nemzetközi hirdé-
tésekkel felvevő iro-
dájuk Budapest, fűrdő-
u. 1. sz.

XXXXXX

Adómentes löfegyverek!

Robert-fegyverem,

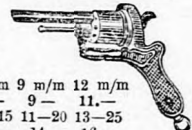
mely készen töltött töltényekkel
használható, s nem durranván, go-
lyóvali cseppvészéssel szobában is,
s vésztel pedig kisebb madarakra, sok
mulatsággal párosult gyakorlathoz alkalmas. Kiállításuk-
hoz aranylag ezekből **fegyvereket** 16—18. 20—25,
30—35 frtig. — **pisztolyokat** 9.50, 13.50, 15 frtig
darabját tartunk készletben 6 és 9 m/m átmérőjű tölte-
nyekhez. **A töltények ára:** 100 darab 6 m/m go-
lyóval 1.60, madársórttel 2.—, 9 m/m golyóval frt 2.20,
madársórttel frt 3.30.

Vas céltáblák, ezekhez rajz szerint kinyr-
tal, darabja frt 9.—, kisebbek bohóccal mozsár nélkül frt 3.30 és 5.

Kitűnő revolverek.

6 lövetű marok-revolver 7 m. 6.50, 9 m. 9 frt.
Mignon zsebbeli revolver sima 7.50, vé-
sett 9 frt darabja.

Lefauchaux-revolverek, 7 m/m 9 m/m 12 m/m
hatlövetű simák frt 7.— 9.— 11.—
egyszerűbben és szebben vesettek frt 9—15 11—20 13—25
Lancaster-revolverek, simák frt 12.— 14.— 16.—
vesettek frt 16.— 20.— 24.—

Revolver-töltények minden nemei.

36 szerkezetű **boicpus-** **Botfegyverek,** Lancas-
tér rendszere szerint 28—35 frt.

Lancaster fűvő bot-fegyver veresbész-
és cellőve-
szetű alkalmas megierő elegáns sétabot, melyhez hatásos tűzi-
jatek töltények kaphatók, 10 forint.

Fusil a l'air, nyakak az ujkor legérdekesebb találmá-
sának, nyakak, ugyanis egy **légfegyver,**
a melyhez járó 12 réztöltény minden veszély nélkül leggel töltethető
meg s magával vihető. A fegyver caliberje 9 m/m s 70 lépésnyi
távolságra golyóval vagy sórttel használható, darabja 70 forint

Vadászfegyvereket, Lefauchaux és Lancaster-töltényeket, s a
vadászati minden egyéb kellekeit, melyekről bérmentve szolgálunk
rajzokkal ellátott árjegyzékünkkel, ajánljuk

KERTÉSZ és EISERT Budapest, Dorottya-utca 2. sz.

Írásbeli megbízások utánvét mellett gyorsan eszközöltetnek.

Váci-utca 16-dik szám.

A tavaszi időnyre

a legujabb és legdivatosabb

átvetőknek

dúsán felszerelt rak-
tárát ajánlja

Farkas H. és társa, } **váci-utca**
} **16. sz.**

Ternőből, bársonyból,
selyemből stb.
francia minták szerint.

Hölgy-ruhakészítő-üzlet,

váci-utca 16-dik szám.

148